

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

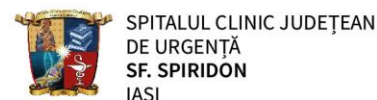
HEPATITA CRONICĂ VIRALĂ D - definiție, epidemiologie -

Hepatita cronică cu virus hepatitic D sau delta (VHD) reprezintă cea mai rară și cea mai severă formă de hepatită cronică virală. VHD este un ARN-virus hepatotrop defectiv, dependent de virusul hepatitic B (VHB) pentru completarea ciclului celular și propagarea infecției; ca urmare, VHD poate infecta numai indivizii antigen HBs- pozitivi. Infecția VHD este răspândită în toată lumea, dar prevalența variază geografic în strânsă relație cu prevalența infecției VHB. La nivel mondial se estimează că aproximativ 5% din indivizii antigen HBs pozitivi sunt infectați cu VHD (aproximativ 15-20 de milioane de persoane), majoritatea prezentând afecțiuni hepatice severe. Actual, se înregistrează o scădere semnificativă a transmiterii VHD, ca urmare a scăderii incidenței VHB. Aceasta se datorează în primul rând îmbunătățirii condițiilor socioeconomice, a cunoașterii mai bune a căilor de transmitere și a vaccinării anti VHB a nou-născuților și populației generale.

Ariile hiperendemice pentru infecția VHD includ bazinul mediteranean, Orientul Mijlociu, Europa de Est (Albania, Rusia, România), Asia Centrală și de Nord, estul și centrul Africii, bazinul Amazonului, precum și zone izolate din nordul Indiei și insule din sudul Pacificului. În țările vestice, infecția VHD este rară și se întâlnește mai ales la populația cu risc crescut (utilizatorii de droguri intravenoase, imigranții din țările cu prevalență crescută, pacienții multiplu transfuzați).

În România infecția cu VHD are caracter hiperendemic, fiind întâlnită la 23,1% din subiecții antigen HBs pozitivi, dintre care 16,4% sunt ARN-VHD pozitivi. Seroprevalența VHD a fost semnificativ mai mare la pacienții cu ciroză (antigen HBs pozitiv) comparativ cu pacienții fără ciroză (43,4% versus 19%).

Transmiterea VHD se poate realiza numai în cazul persoanelor care prezintă simultan VHB (antigen HBs). Sunt posibile două situații: infecția simultană cu VHB și VHD (*co-infecție*) sau infecția cu VHD a persoanelor AgHBs- pozitive (*supra-infecție*).

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

Căile de transmitere sunt comune cu cele pentru VHB: 1. **calea parenterală** (prin administrare de droguri intravenoase, transfuzii de sânge sau preparate de sânge infectat, instrumental medical contaminat), 2. **calea transmucosală** (prin contact sexual cu persoane infectate sau transmitere intrafamilială) și 3. **calea verticală** (de la mamă la făt). Calea parenterală reprezintă cel mai eficientă cale de transmitere a VHD, justificând prevalența crescută a infecției VHD la toxicomanii dependenți de droguri cu administrare intravenoasă, la subiecții transfuzați cu sânge sau produse de sânge infectate, personalul medical, hemodializați. Screeningul sângelui pentru AgHBs, vaccinarea anti-hepatită B și introducerea seringilor de unică folosință au dus la scăderea dramatică a transmiterii infecției VHD în aceste situații. Transmiterea transmucosală (sexuală și intrafamilială) reprezintă rute majore de infecție cu VHB și VHD, în schimb transmiterea verticală a VHD este rară.

Acest material a fost realizat în cadrul proiectului "Program regional de prevenire, depistare precoce (*screening*), diagnostic și direcționare către tratament al pacienților cu boli hepatice cronice secundare infecțiilor virale cu virusuri hepatice B/D și C din regiunile Nord-est și Sud-est - LIVE(RO)2 - EST" POCU/755/4/9/136209, Cod SMIS: 136209 implementat de Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa" din Iași în calitate de beneficiar, proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020.

Communication Specialist - Prof. univ. dr. Carol Stanciu

Expert monitorizare acțiuni informare/educare regiunea SE - Asist. univ. dr. Laura Huiban

Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași

Str. Universității nr. 16, 700115, Iași, România

Manager proiect,

Prof. Dr. Anca Victorița TRIFAN

